

بسم الله الرحمن الرحيم

دانشکده فنی و مهندسی
گروه علمی و مهندسی کامپیوتر و فناوری اطلاعات

الگوریتم Convex Hull
گروه G-A03

استاد راهنما : دکتر سید علی رضوی ابراهیمی

تدوین : پروین حاجت پور بیرگانی

CONVEX
HULL

هندسه محاسباتی

- **Computational Geometry :**
data structures and
algorithms for geometric
problems

APPLICATIONS :

- **Robotics**
- **Computer-Aided Design**
- **GIS**
- **Computer Graphics**
- **Molecular Biology**
- **Data bases**

هندسه ی محاسباتی شاخه ای از علوم کامپیوتر است که به بررسی الگوریتم هایی برای حل مسائل هندسی می پردازد . در مهندسی و ریاضیات مدرن ، هندسه محاسباتی کاربردهای زیادی در بخش های مختلف مانند گرافیک کامپیوتری ، رباتیک ، طراحی کامپیوتری ، مدل سازی ملکولی ، صنعت ، متالورژی و فلیدهای مختلف دیگر دارد . معمولاً ورودی یک مسئله هندسه ی محاسباتی ، توصیف مجموعه ای از اشیاء هندسی است ، مانند مجموعه ای از نقاط ، پاره خط ها ، و یا رأس های یک چند ضلعی به ترتیب در جهت چرخش عقربه های ساعت . و خروجی پاسخی است به یک پرسش در مورد اشیاء . مثلاً اینکه آیا هیچ یک از خطوط با هم برخورد دارند و یا یک شیء هندسی جدید مثل پوسته ی محدب (کوچک ترین چند ضلعی محاطی محدب) برای مجموعه ای از نقاط .

شاخه‌های اصلی هندسه محاسباتی عبارتند از:

- هندسه محاسباتی ترکیبی (هندسه الگوریتمی): این هندسه محاسباتی اشیای هندسی را به عنوان موجودات گسسته در نظر می‌گیرد. براساس کتابی که توسط پرپاراتا و شاموس نوشته شده‌است، لفظ هندسه محاسباتی با این مفهوم، نخستین بار در سال ۱۹۷۵ بیان شده است.
- هدف اصلی از پژوهش در زمینه هندسه محاسباتی ترکیبیاتی این است که، برای حل مسائلی که در زمینه اشیای پایه هندسی (نقاط، خط‌ها، چند ضلعی‌ها، چند وجهی‌ها و...) مطرح می‌شوند، الگوریتم‌ها و ساختارهای داده ی مناسبی تولید شود.
- برخی از این مسائل به قدری آسان به نظر می‌رسند که تا زمان پیدایش رایانه‌ها مشکل به حساب نمی‌آمدند. برای مثال به مسئله نزدیک‌ترین زوج توجه کنید:
- n نقطه در صفحه داریم. دو نقطه‌ای که کمترین فاصله را از یکدیگر دارند، پیدا کنید :
- می‌توان فاصله بین جفت نقطه‌ها، که تعدادشان معلوم هست را پیدا کرد و بعد کوچک‌ترین عدد را انتخاب کرد. این الگوریتم از مرتبه n^2 است. منظور این است که زمان اجرای به مربع تعداد نقاط بستگی دارد. یک نتیجه کلاسیک در هندسه محاسباتی ایجاد الگوریتمی بود که از مرتبه $n \log n$ زمان بگیرد. الگوریتم‌های تصادفی که از مرتبه n زمان می‌برند، علاوه بر الگوریتم‌های تعیین‌کننده‌ای که از مرتبه $n \log n$ زمان می‌برند نیز کشف شده‌اند.
- برای GIS جدید، گرافیک کامپیوتری و سیستم‌های طراحی مدارهای مجتمع که روزانه ده‌ها و صدها میلیون نقطه را به کار می‌گیرند، تفاوت بین مرتبه n^2 و مرتبه $n \log n$ می‌تواند تفاوت بین روزها و ثانیه‌ها محاسبه، باشد. به همین دلیل است که در هندسه محاسباتی تأکید زیادی روی پیچیدگی محاسباتی شده‌است.

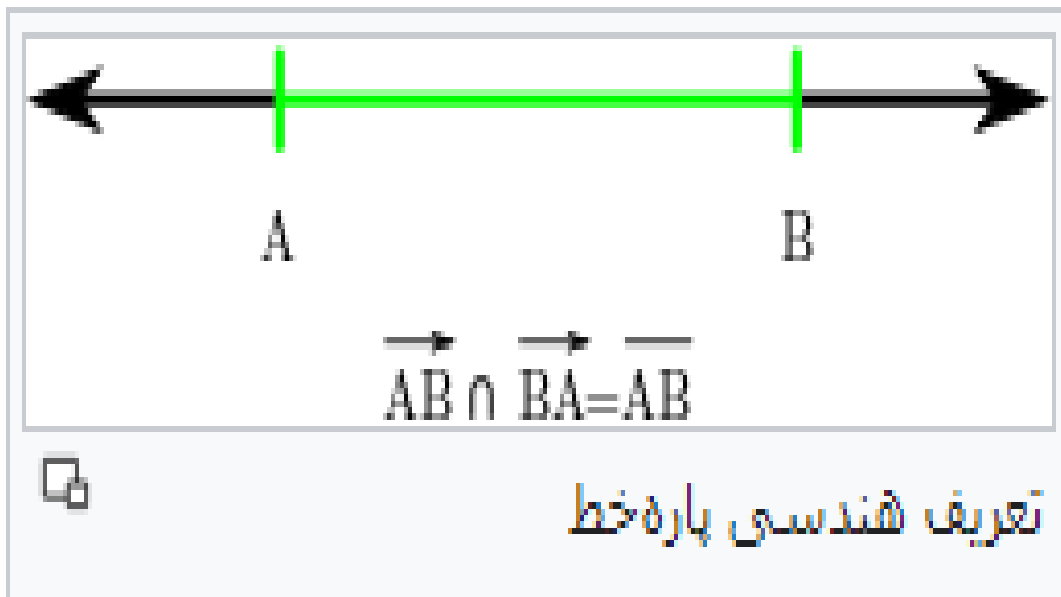
شاخه‌های اصلی هندسه محاسباتی عبارتند از:

- هندسه محاسباتی عددی (هندسه ماشینی، طراحی هندسی با کمک رایانه یا مدل سازی هندسی) : اساس کار این هندسه محاسباتی به این صورت است که اشیای دنیای واقعی را به صورت مناسبی برای محاسبات رایانه‌ای در سیستم‌های کد/کم در می‌آورد. این شاخه ممکن است به عنوان هندسه توصیفی پیشرفته در نظر گرفته شود و اغلب یکی از شاخه‌های گرافیک کامپیوتری یا کد به حساب می‌آید. هندسه محاسباتی با این معنا، از سال ۱۹۷۱ مورد استفاده قرار گرفت.
- در مسائل جستجوی هندسی ورودی از دو قسمت تشکیل شده است: فضای جستجو و قسمت جستجو
- برخی مسائل اساسی جستجوی هندسی عبارتند از:
- جستجوی محدوده : مجموعه‌ای از نقاط را پیش پردازش می‌کند برای اینکه در داخل محدوده مطلوب، تعداد نقاط را بشمارد.
- محل یابی نقطه : با دریافت فضایی که تقسیم بندی شده، یک ساختار داده تولید می‌کند که به ما می‌گوید نقطه مورد نظر، در کدام قسمت قرار دارد.
- نزدیک ترین همسایه : مجموعه‌ای از نقاط را به این منظور پیش پردازش می‌کند که تعیین کند کدام نقطه، به نقطه مورد نظر نزدیک تر است.
- ردیابی پرتو : با دریافت مجموعه‌ای از اجسام در فضا، یک ساختار داده تولید می‌کند تا تعیین کند که پرتوی جستجو ی مورد نظر، نخستین بار با کدام جسم برخورد می‌کند.
- اگر فضای جستجو ثابت باشد، پیچیدگی محاسباتی برای این دسته از مسائل بر اساس مطالب زیر تخمین زده می‌شود:
- زمان و حافظه لازم برای ساختن ساختار داده‌ای که باید در داخل آن جستجو شود.
- زمان (و برخی مواقع یک حافظه اضافی) برای پاسخ به جستجوها.

- برای حالتی که فضای جستجو تغییر می کند، مسائل پویا مطرح است
- یکی دیگر از گروه های اصلی مسائل، مسائل پویا هستند که در آن ها هدف، یافتن الگوریتمی مناسب برای یافتن راه حلی است که بعد از هر تغییر داده ورودی (اضافه یا حذف کردن عناصر هندسی) تکرار شود. الگوریتم های این نوع مسائل اغلب شامل ساختارهای داده پویا است. هر کدام از مسائل هندسه محاسباتی را می توان به مسئله پویا تبدیل کرد. برای مثال، مسئله جستجوی محدوده را می توان با اضافه کردن امکان اضافه یا حذف کردن نقطه ها به مسئله جستجوی پویای محدوده تبدیل کرد. مسئله پوسته محدب پویا همان کار مسئله پوسته محدب را برای مجموعه نقاطی که به طور پویا تغییر می کنند انجام می دهد.
- پیچیدگی محاسباتی این دسته از مسائل با توجه به عوامل زیر تخمین زده می شود:
- زمان و حافظه لازم برای ساختن ساختار داده ای که باید در داخل آن جستجو شود.
- زمان و حافظه لازم برای تغییر دادن ساختار داده مورد جستجو، بعد از یک تغییر در فضای جستجو.
- زمان (و برخی مواقع یک حافظه اضافی) برای پاسخ به جستجوها.

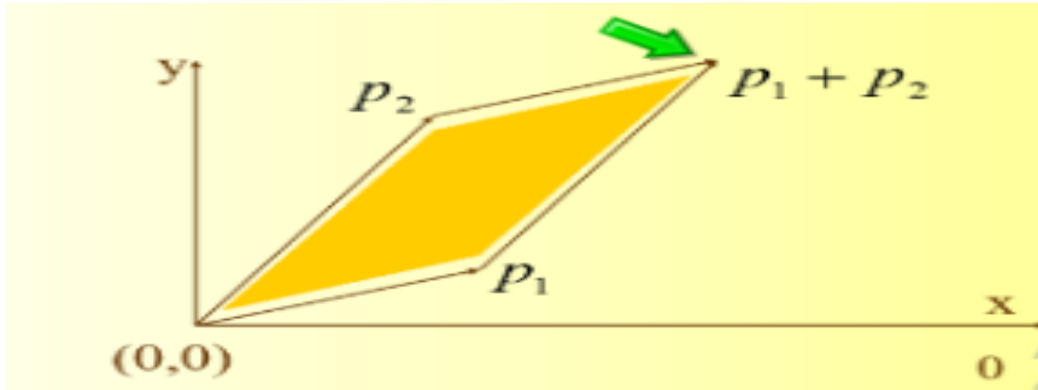
خصوصیات پاره خط ها :

- پاره خط در هندسه به جزئی از خط گفته می شود که به دو نقطه انتهایی محدود شده، و تمامی نقاط مابین آن دو را در بر بگیرد.

- در مورد چندضلعی ها، پاره خط را ضلع می نامند هرگاه که دو نقطه انتهایی آن در حکم دو رأس مجاور چندضلعی باشد، و در غیر این صورت، به آن قطر گفته می شود.
- اگر A و B دو نقطه انتهایی پاره خطی باشند این پاره خط را با نماد AB نشان می دهیم.

ضرب خارجی : CROSS PRODUCT

بردارهای P_1 و P_2 شکل را در نظر بگیرید که cross product یا همان ضرب خارجی $P_1 \times P_2$ را میتوان به صورت ناحیه ی علامت دار متوازی الاضلاع تشکیل شده از نقاط $(0, 0)$ ، P_1 و P_2 ، و $P_1 + P_2 = (x_1 + x_2, y_1 + y_2)$ در نظر گرفت . ضرب خارجی در واقع یک مفهوم سه بعدی است و برداری است عمود بر P_1 و P_2 طبق "

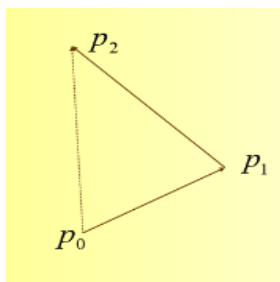
قانون دست راست " و اندازه آن برابر است با :

$$| x_1 y_2 - x_2 y_1 |$$

$$p_1 \times p_2 = \det \begin{pmatrix} x_1 & x_2 \\ y_1 & y_2 \end{pmatrix} = x_1 y_2 - x_2 y_1 = -p_2 \times p_1.$$

تعیین چرخش پاره خط های متوالی :

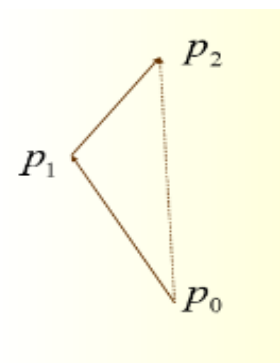
شکل الف

- استفاده از ضرب خارجی برای تعیین چرخش پاره خط های متوالی P_0P_1 و P_1P_2 در نقطه P_1 . بررسی میکنیم که آیا پاره خط جهت دار P_0P_2 نسبت به پاره خط جهت دار P_0P_1 در جهت عقربه های ساعت است یا خلاف آن.

- شکل الف : اگر در جهت عکس حرکت عقربه های ساعت بود ، در P_0 یک چرخش چپ خواهیم داشت.

شکل ب

- شکل ب : در غیر این صورت ، در جهت حرکت عقربه های ساعت ، یک چرخش به راست است.
- یک ضرب خارجی مثبت نشان دهنده ی نسبت در جهت عقربه های ساعت ، و در نتیجه چرخش راست است . ضرب خارجی صفر (۰) بدین معنی است که نقاط P_0 ، P_1 و P_2 بر روی یک خط قرار دارند .

پوش محدب :

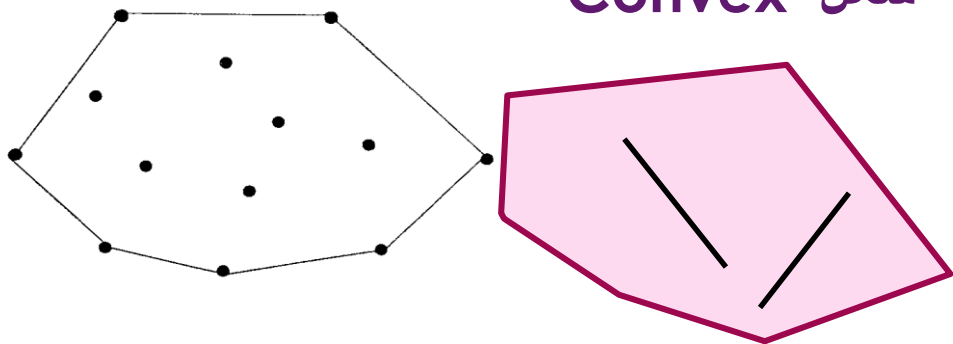
CONVEX HULL

A SET P IS CONVEX IF FOR ALL $P, Q \in P$, LINE SEGMENT PQ IS COMPLETELY CONTAINED IN P .
THE CONVEX HULL OF P , DENOTED BY $CH(P)$, IS THE SMALLEST CONVEX SET CONTAINING P .

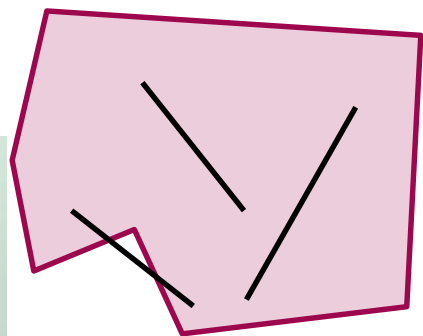
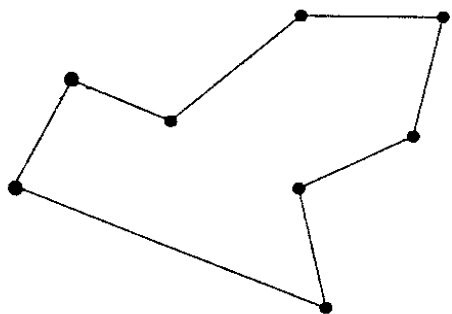
- الگوریتمی که پوش محدب اشیای مختلف را به دست می آورد کاربردهای وسیعی در ریاضیات و علوم کامپیوتر دارد.
- در هندسه محاسباتی، الگوریتم‌های متعددی با پیچیدگی‌های محاسباتی گوناگون برای محاسبه پوش محدب مجموعه‌ای محدود از نقاط مطرح شده‌است. محاسبه پوش محدب به معنی ارائه نمایشی نامبهم و کارا از شکل مطلوب می‌باشد. پیچیدگی‌های الگوریتم‌های مربوطه معمولاً بر حسب n ، تعداد نقاط ورودی، و h ، تعداد نقاط درون پوش محدب، سنجیده می‌شوند.

- در ریاضیات، پوشش محدب (Convex hull) یا لفاف محدب مجموعه از نقاط در صفحه اقلیدسی یا فضای اقلیدسی، کوچکترین مجموعه محدبی است که شامل این مجموعه می‌باشد. به عنوان مثال، هنگامی که X یک زیر مجموعه محدود از نقاط در صفحه است، پوشش محدب ممکن است به شکل نواری نشان داده شود که در اطراف X کشیده شده است. برای این که تصور بهتری از پوش محدب به دست آورید، نقاط صفحه را مانند میخ‌هایی در نظر بگیرید که به دیوار کوبیده شده‌اند. حال کش تنگی را در نظر بگیرید که همه میخ‌ها را احاطه کرده است. در این صورت پوش محدب نقاط شکلی خواهد بود که کش به خود می‌گیرد. مسئله یافتن پوشش محدب مجموعه نامحدود از نقاط در صفحه یا دیگر فضاها اقلیدسی یکی از مسائل اساسی در هندسه محاسباتی است.

• شکل Convex

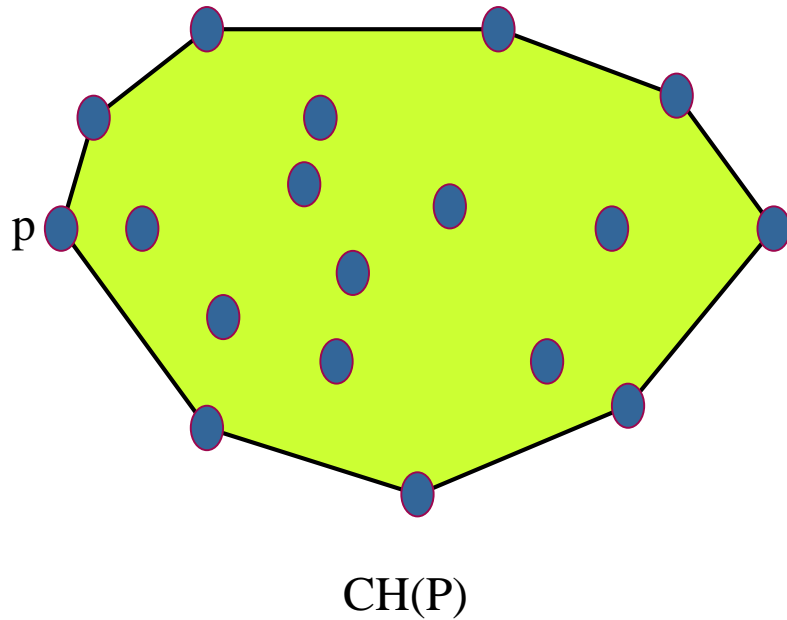

• شکل Non-Convex

CONVEX HULL PROBLEM

GIVEN A SET P OF N POINTS , FIND ITS
CONVEX HULL $CH(P)$.

- در خصوص مسئله پوسته ی

محدب یا همان **convex**

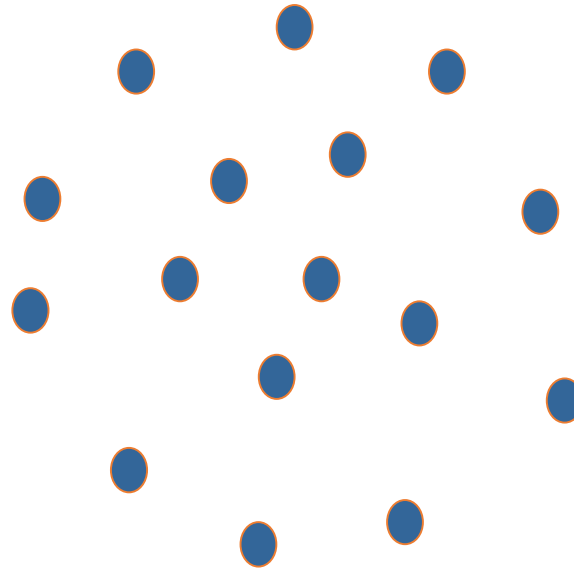
Hull :

- یک سری نقاط به ما داده شده

است (N تا نقطه و می خواهیم

convex hull آن را حساب

کنیم :

2-D CONVEX HULLS

CHARACTERIZATIONS OF CH(P) :

The rubber-band analogy:

Place a rubber-band around p and let it tighten.

Smallest area convex polygon containing p .

■ **Example:** If $CH(P_1) \cap CH(P_2) = \emptyset$, then objects P_1 and P_2 do not intersect.

Given $p \subseteq \mathbb{R}^d$ ($d = 1, 2, 3, \dots$)

Convex-Hull of p :

$CH(p)$ = the set of all convex combinations of points in p

= the smallest convex set that contains p

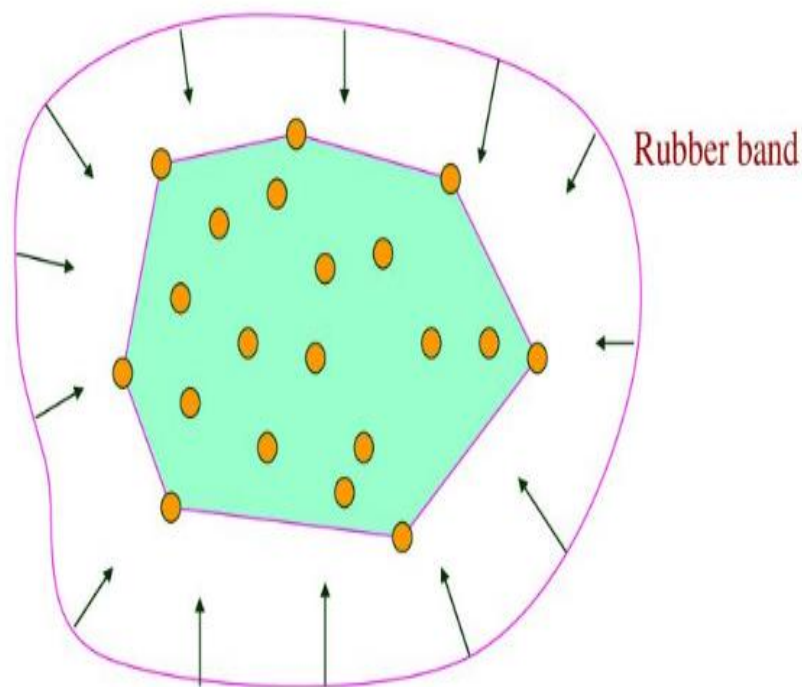
= the intersection of all convex sets that contain p

Convex Hull و خصوصیات آن :

فرض کنید تعدادی نقاط داریم و میخواهیم کوچکترین مجموعه ای از این نقاط را پیدا کنیم که همه نقاط دیگر را در بر می گیرد که به این نقاط **convex hull** می گویند .

– **convex hull** مجموعه p کوچکترین (هم از نظر مساحت و هم از نظر محیط) **convex polygon** است که مجموعه p در نظر می گیرد .

The *convex hull* $CH(Q)$ of a set Q is the *smallest* convex region that contains Q .

When Q is finite, its convex hull is the unique *convex polygon* whose vertices are from Q and that contains all points of Q .

تشبیه Convex Hull :

اگر بخواهیم تعریف پوسته محدب یا همان **convex hull** را تشبیه کنیم که این به چه معناست :

میتوان هر نقطه p را به صورت میخی در نظر گرفت که سر آن از یک تخته بیرون آمده است **convex hull** شکلی است که اگر یک کش لاستیکی دور همه نقاط یا همان میخ های بیرون آمده بیندازید ، تشکیل می شود.

نقاطی که روی پوسته محدب قرار می گیرند را نقاط **extreme points** می گویند .

پیدا کردن این نقاط یکی از مسائل خیلی مهم است . یک مجموع نقطه به ما میدهند و می گویند **convex hull** آنها را حساب کنید . چگونه متوجه شویم که دو نقطه **convex hull** هستند ؟

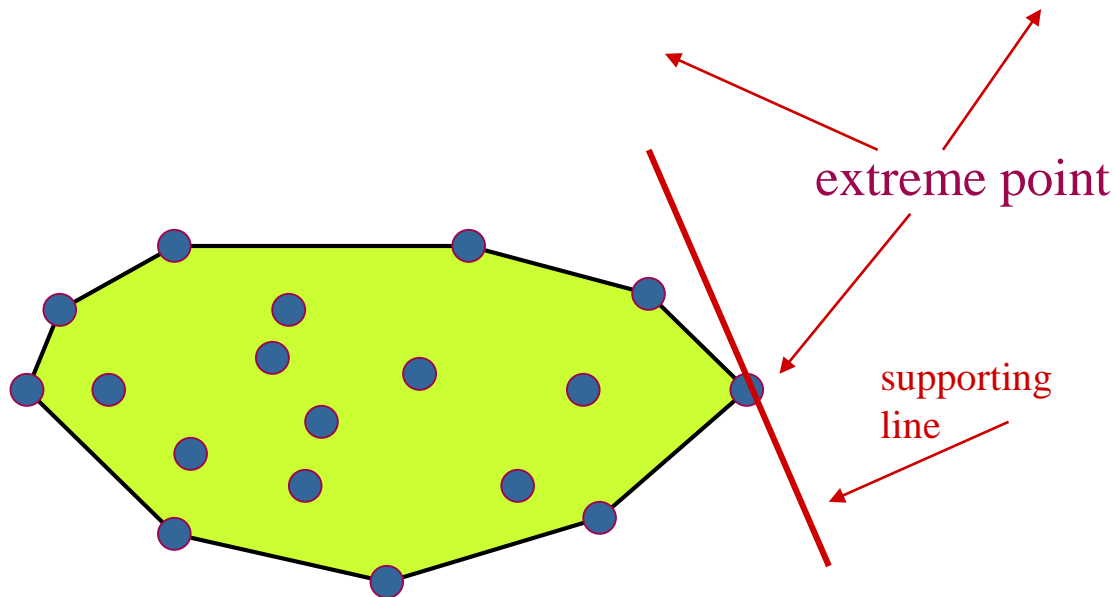
با الگوریتم ها و محاسبات ساده

۱- اول انتخاب دو نقطه از N نقطه است .

۲- همه نقاط در سمت راست یا چپ آنها باشند ، اگر همه نقاط یک

سمت بودند اون دو نقطه روی **Convex hull** هستند . پس دو تا

دو انتخاب می کنیم که به این حالت **Brut Force** می گویند .

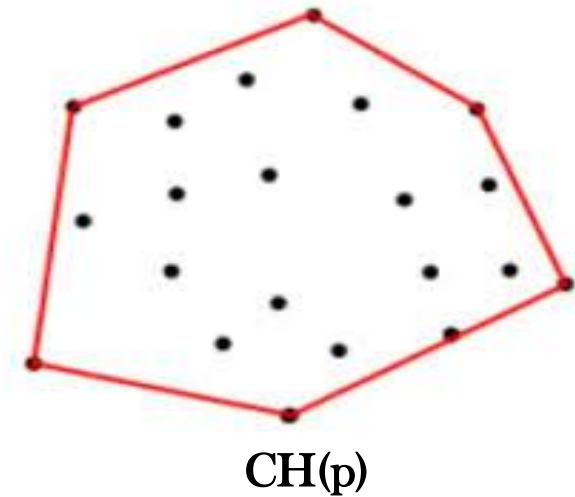
Convex Hull Algorithms:

How to find $CH(p)$?

- Identify extrem points
- Identify Hull Edges

OUT PUT :

- An ordered list of edges or vertices of $CH(p)$

There are many algorithms for computing the convex hull

- a) Brute Force Algorithm
- b) Quick Hull
- c) Divide and Conquer
- d) Grahams scan
- e) Jarvis march(Gift wrapping)

دو الگوریتم برای یافتن **convex hull** ، پوش محدب مجموعه ای از نقاط

الگوریتم پیمایش گراهام یا **Graham Scan**

روشی برای پیدا کردن **convex hull** است . این الگوریتم به افتخار رونالد گراهام که در سال ۱۹۷۲

الگوریتم اصلی را منتشر کرد **Graham Scan** نامیده شده است . مجموعه نقاط ورودی را Q در نظر

بگیرید. الگوریتم پیمایش گراهام با در نظر گرفتن یک پشته از نقاط کاندید، پوش محدب را پیدا می کند (ما

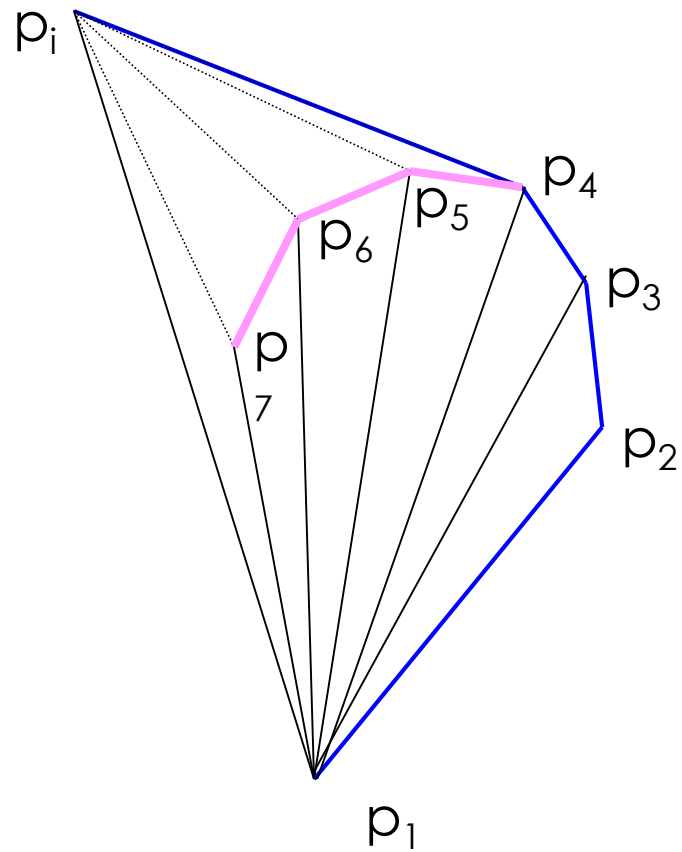
این پشته را S می نامیم). در این روش همه نقاط یک بار در پشته اضافه می شوند و نقاطی که بر روی محیط

پوش محدب قرار ندارند در نهایت از پشته حذف می شوند و در نتیجه در پایان الگوریتم مجموعه نقاطی که

در S قرار دارند همان رئوس پوش محدب است.

این الگوریتم در زمان $O(n \lg n)$ اجرا می شود .

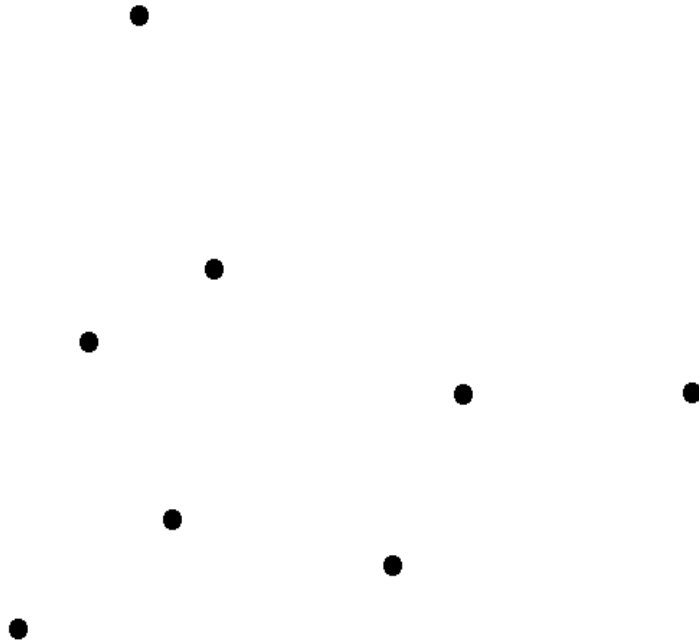
GRAHAM'S SCAN

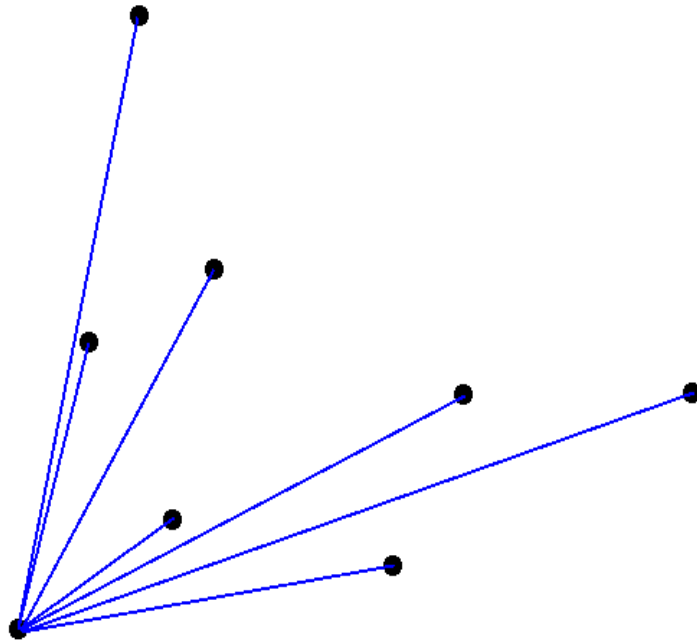
p_i
p_7
p_6
p_5
p_4
p_3
p_2
p_1

Stack S

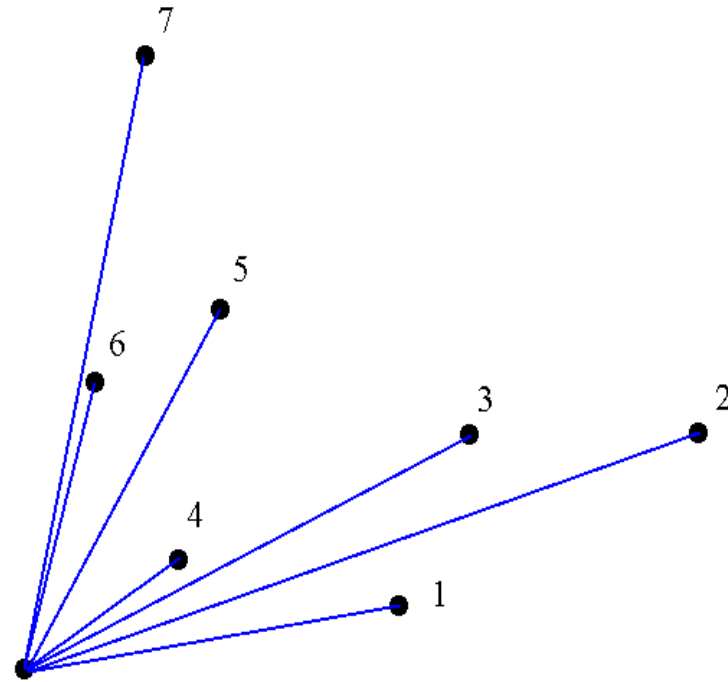
GRAHAM'S SCAN

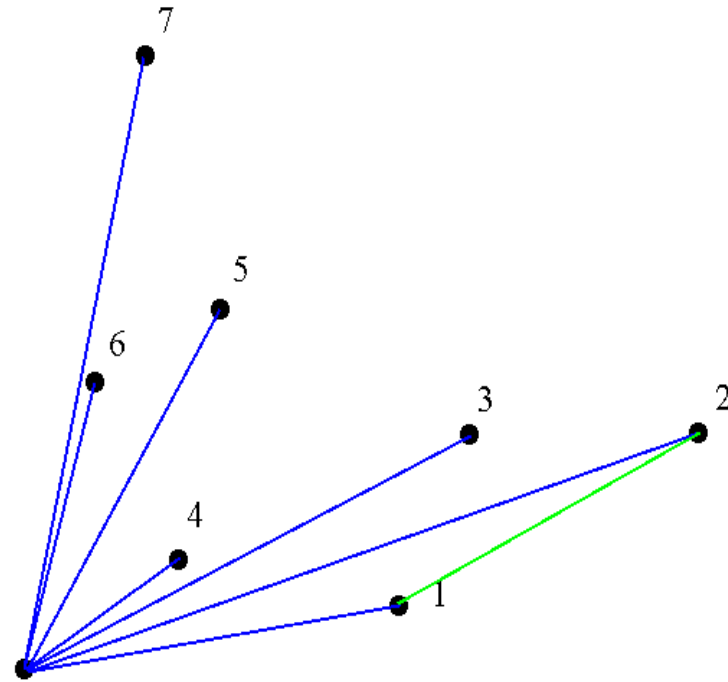
GRAHAM'S SCAN

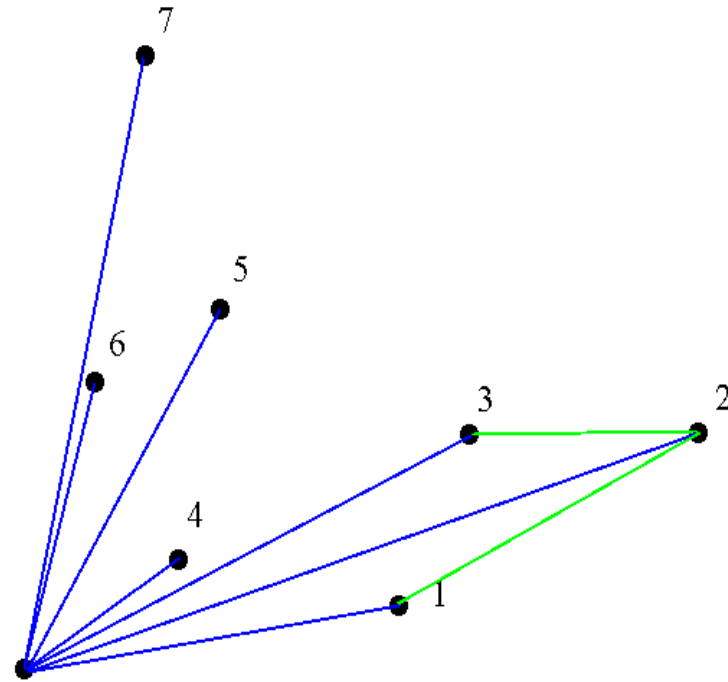
GRAHAM'S SCAN

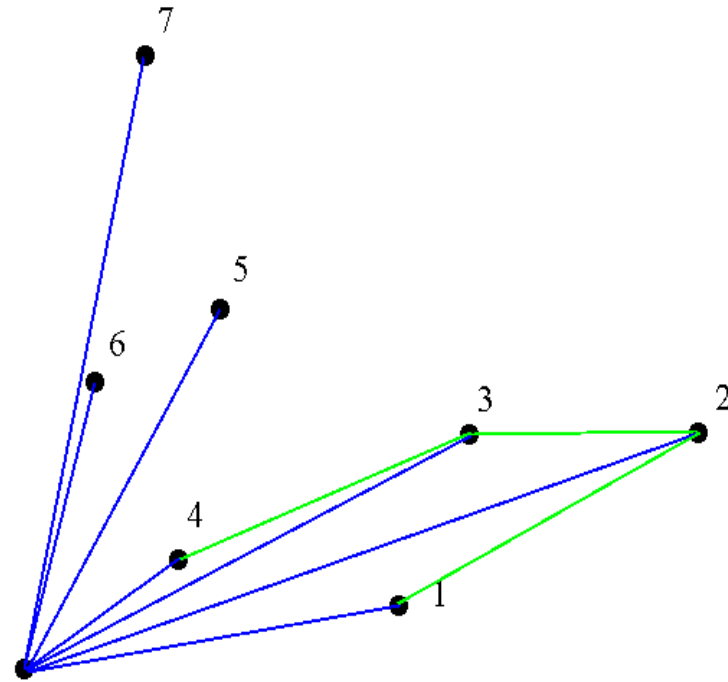
GRAHAM'S SCAN

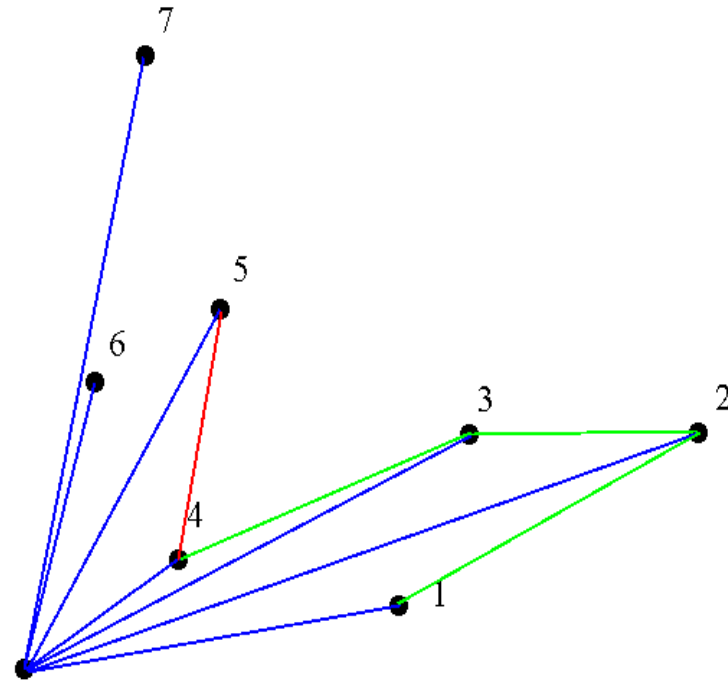
GRAHAM'S SCAN

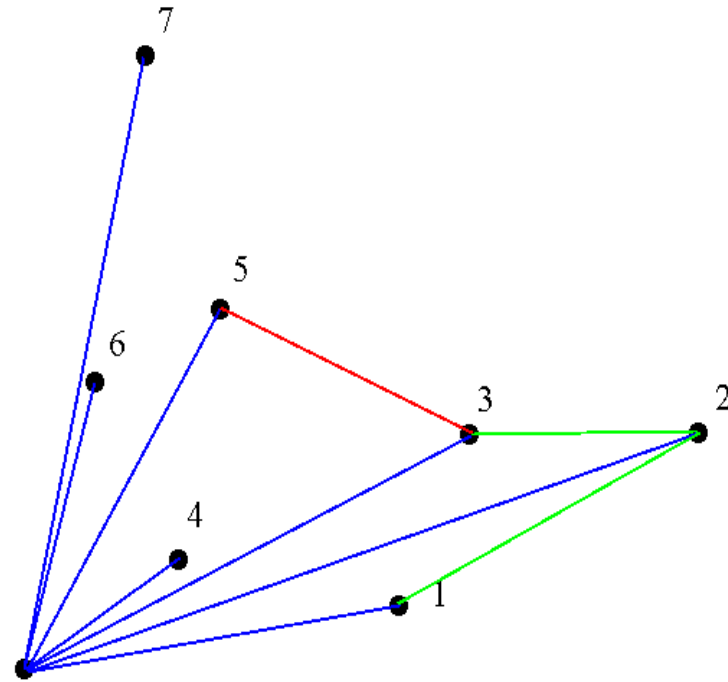
GRAHAM'S SCAN

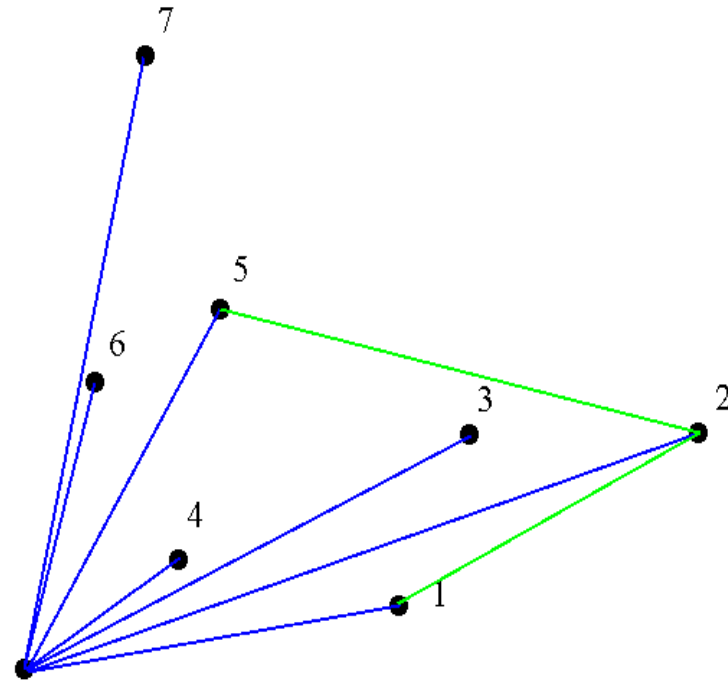
GRAHAM'S SCAN

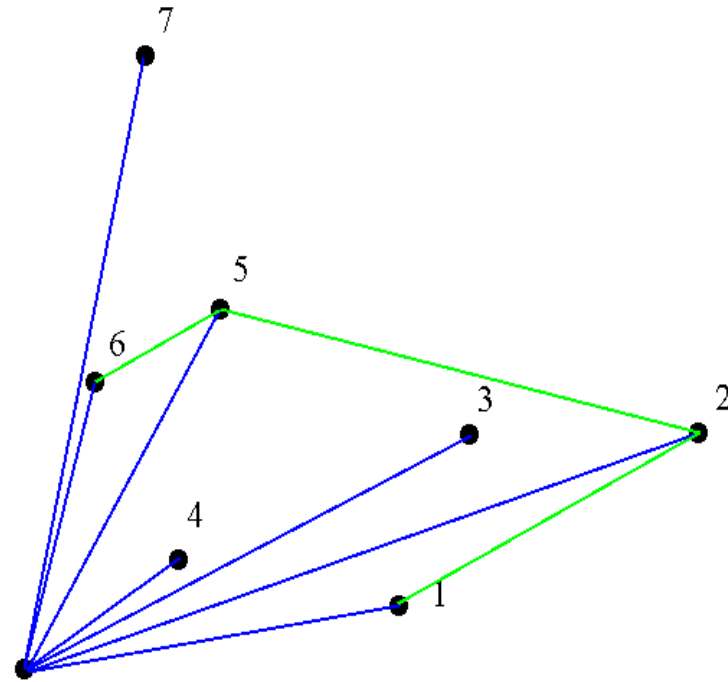
GRAHAM'S SCAN

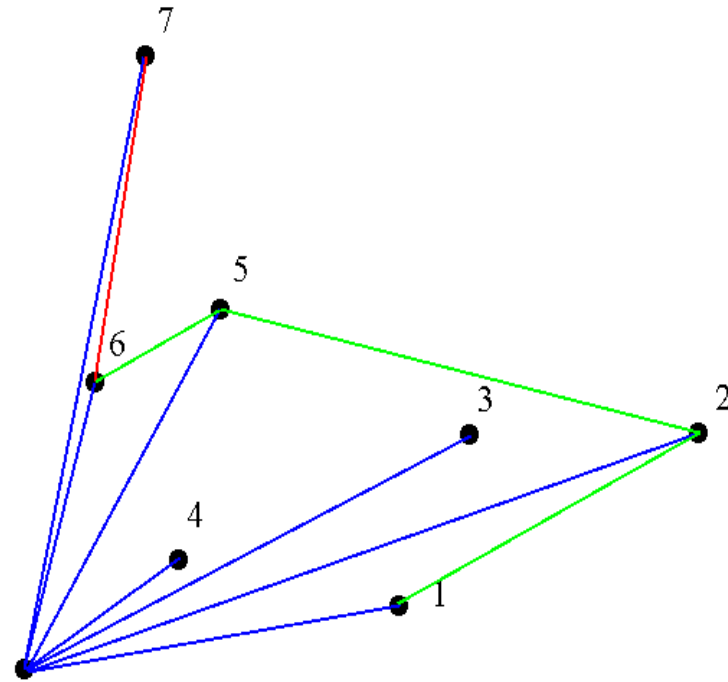
GRAHAM'S SCAN

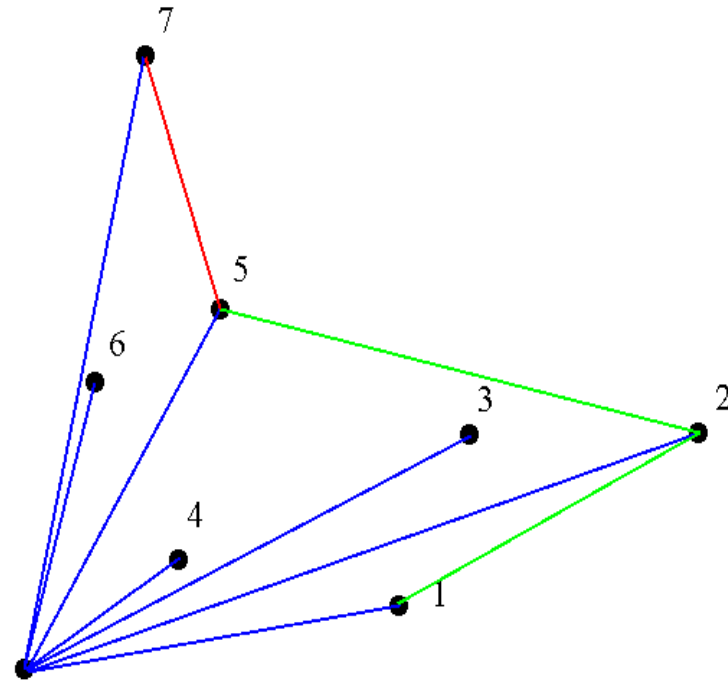
GRAHAM'S SCAN

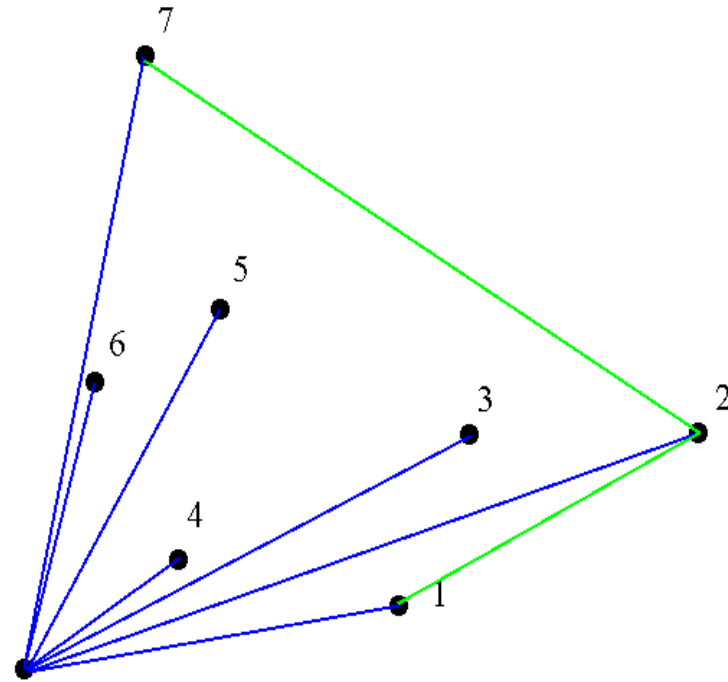
GRAHAM'S SCAN

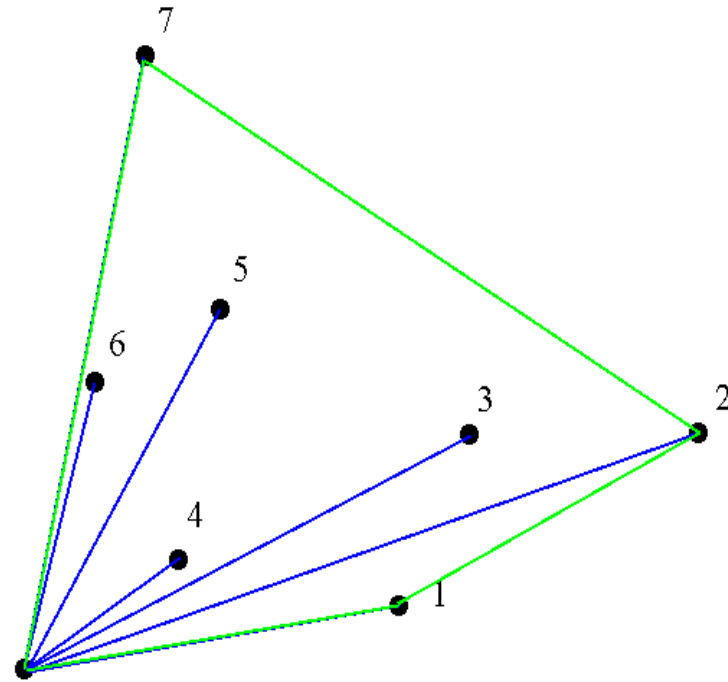
GRAHAM'S SCAN

GRAHAM'S SCAN

GRAHAM'S SCAN

شبه کد زیر الگوریتم Graham Scan را پیاده سازی می کند:

■ A more detailed algorithm

GRAHAM-SCAN(Q)

- ```

1 let p_0 be the point in Q with the minimum y -coordinate,
 or the leftmost such point in case of a tie
2 let $\langle p_1, p_2, \dots, p_m \rangle$ be the remaining points in Q ,
 sorted by polar angle in counterclockwise order around p_0
 (if more than one point has the same angle, remove all but
 the one that is farthest from p_0)
3 PUSH(p_0, S)
4 PUSH(p_1, S)
5 PUSH(p_2, S)
6 for $i \leftarrow 3$ to m
7 do while the angle formed by points NEXT-TO-TOP(S), TOP(S),
 and p_i makes a nonleft turn
8 do POP(S)
9 PUSH(p_i, S)
10 return S

```

دو الگوریتم برای یافتن **convex hull** ، پوش محدب مجموعه ای از نقاط

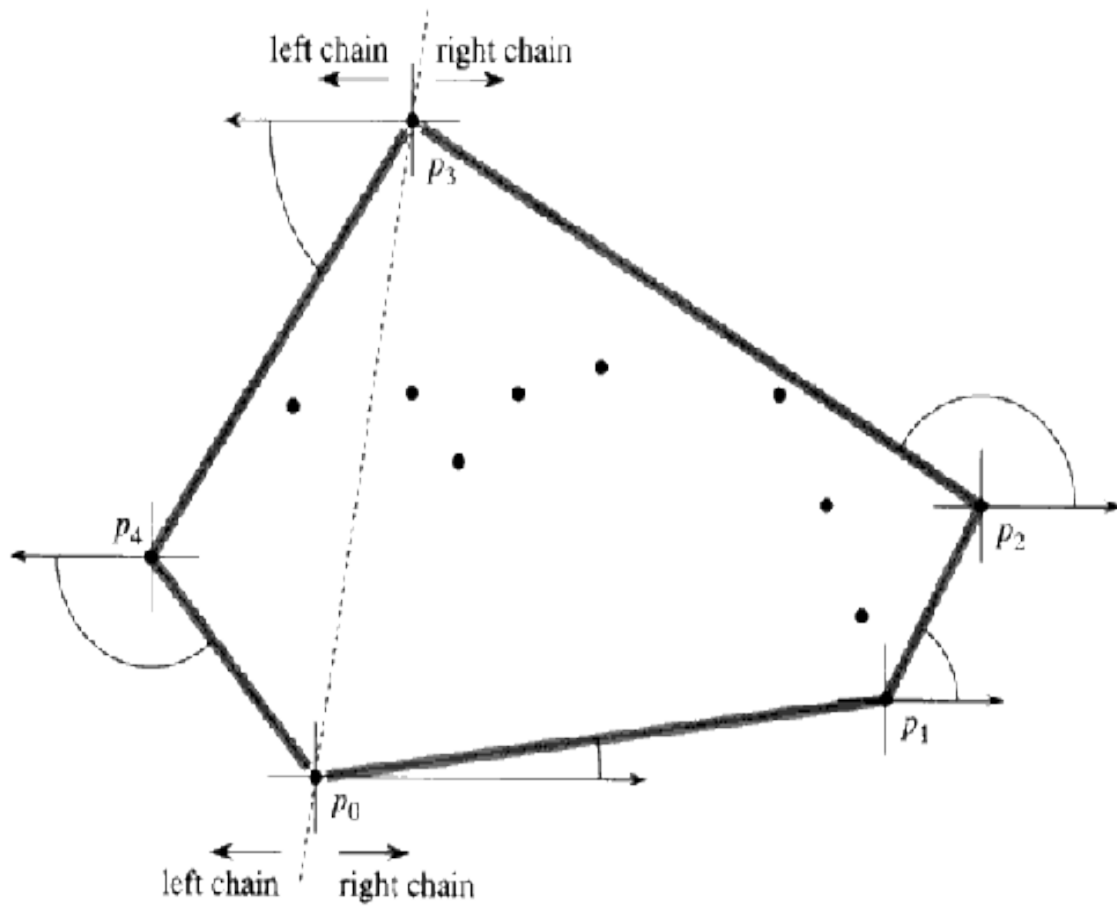
## الگوریتم Jarvis's march

Jarvis's march از روشی به نام بسته بندی بسته که

به انگلیسی: **Gift Wrapping** یا **package wrapping**

نامیده می شود برای یافتن پوش محدب مجموعه  $Q$  از نقاط صفحه استفاده می کند.

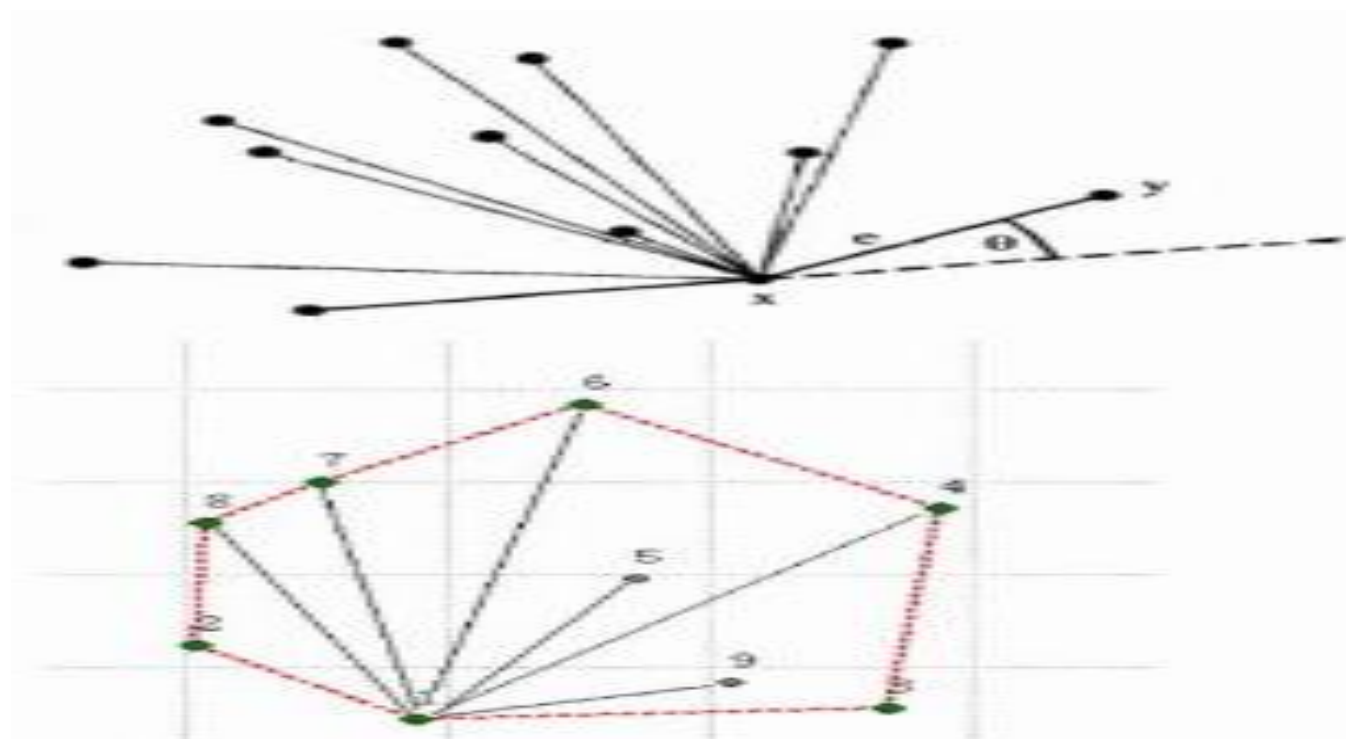
نمونه ای از فرآیند اجرای الگوریتم Jarvis's march به صورت  
شکل مقابل می باشد :



## Jarvis's march

جارویس در سال ۱۹۷۳، در مقاله‌ای این الگوریتم را به چاپ رساند. علت انتخاب نام بسته‌بندی هدیه برای این الگوریتم به این دلیل است که در فضای دو بُعدی نحوه عملکرد این روش مانند پیچاندن کاغذ کادو به دور مجموعه نقاط و احاطه کردن آن‌ها توسط اضلاعی است که به

ترتیب به عنوان خروجی الگوریتم حاصل می‌شوند.



## Jarvis's march

```
Jarvis(s)
 pointOnHull = leftmost point in S
 i = 0
 repeat
 P[i] = pointOnHull
 endpoint = S[0] // initial endpoint
 for a candidate edge on the hull
 for j from 1 to |S|
 if (endpoint == pointOnHull) or (S[j] is
on left of line from P[i] to endpoint)
 endpoint = S[j] // found greater
left turn, update endpoint
 i = i+1
 pointOnHull = endpoint
 until endpoint == P[0] // wrapped around to
first hull point
```

این الگوریتم در زمان  $O(nh)$  اجرا می شود که  $h$  تعداد رأس های پوسته محدب است . زیرا به ازای هر کدام از رؤوس پوش محدب یک بار هر یک از نقاط را با عملی از  $O(1)$  چک می کنیم .

اگر  $h$  از مرتبه  $O(\lg n)$  باشد، راهپیمایی Jarvis به صورت حدی سریع تر از الگوریتم Graham-scan است .

شبهه کد این الگوریتم بصورت روبرو می باشد :



## Jarvis's march

پیچیدگی :

اگر تعداد نقاط مجموعه برابر با  $n$  و تعداد نقاط روی پوش محدب برابر با  $h$  باشد، پیچیدگی زمانی این الگوریتم از  $O(nh)$  است؛ زیرا برای هر نقطه  $p$  که عضو پوش محدب باشد باید زاویه قطبی  $O(n)$  رأس دیگر نسبت به  $p$ ، با هم مقایسه شوند که هر هر عملیات مقایسه از  $O(1)$  است. چون  $h$  نقطه روی پوش محدب قرار دارند بنابراین زمان اجرا از  $O(nh)$  است. این الگوریتم در صورتی از لحاظ زمانی کارا خواهد بود که  $n$  عددی بزرگ نباشد یا اینکه  $h$  نسبت به  $n$  کوچک باشد. به عبارت دقیق تر اگر  $h \in o(\log n)$ ، این الگوریتم از الگوریتم گراهام سریع تر است. در غیر این صورت این الگوریتم در مقایسه با سایر روش ها به طور مجانبی کندتر خواهد بود که در نتیجه از الگوریتم های مشابه که زمان اجرای کمتری دارند استفاده می شود؛ مانند الگوریتم چان که زمان اجرای آن از  $O(n \log h)$  است.

تقدیم به استاد عزیزم ، جناب آقای  
دکتر سید علی رضوی ابراهیمی که  
تجربیات بسیار باارزشی را به من  
آموخته اند.